

Beziëld leiderschap in tijden van onrust (2023)

Samenvatting

Hoe kun je, in een wereld die momenteel niet alleen erg onrustig is, maar ook in algemene zin zelfs aan verbijstering lijdt, beziëld leiding blijven geven, om zaken tot vernieuwing en verbetering te brengen?

Dit vraagt aandacht en oproep tot bezinning, opdat men geen speelbal wordt van de ontwikkelingen die buiten, en in zichzelf, gaande zijn. Ieder mens wordt opgeroepen om de balans in zichzelf te behouden. En daarmee het collectieve veld te ondersteunen waartoe hij behoort.

De maatschappelijke onrust neemt toe, er zijn veel conflicthaarden in de wereld gaande. De oorlog in de Oekraïne had al een grote impact, nu is daar ook het hele Israëliësche conflict en de bezetting van de Gazastrook bijgekomen. Mensen willen wel wat betekenen maar voelen zich onmachtig, en hebben geen idee hoe. De doorsnee Nederlander is behoorlijk nieuws-bewust, en men wordt daar voelbaar en ook extra op aangeslagen.

Hoe blijf je in dit bezwaard collectief veld als leidinggevende in balans, met inachtneming dat je gesteund wordt door die onstoffelijke wereld?

Hoe houd je dat kanaal open, want zonder die steun ga je het, in je eentje, gewoon niet redden. Je eigen uitlijning met wat er in de wereld gaande is, én met wat vanuit de onstoffelijke wereld aangereikt wordt, blijft buitengewoon belangrijk, om zelf in balans te blijven. Mensen dienen zich blijvend te realiseren dat er onder de oppervlakte van wat wij waarnemen, ongelooflijk veel nieuwe initiatieven gaande zijn, die nog naar boven gaan komen.

Er is onderhuids overal vernieuwing gaande. Als je vergeet dat dat bestaat, word je moedeloos. Je móét erin blijven geloven, blijmoedig blijven over dat krachtenveld wat je wellicht nu nog onvoldoende kan waarnemen, maar wat onder de oppervlakte aan alle kanten borrelt.

Inspiratie

Rusteloosheid neemt toe, met als gevolg dat de ondernemingslust veelal ontbreekt en dat mensen zeggingskracht wensen over dat, wat zij niet zelf kunnen besturen. Dit houdt in dat wat daar veel uit voortkomt geen bestendigheid kan verwerven, omdat steeds opnieuw zaken herijking verdienen. Echter zij die herijking machtig zijn geworden en dit als vanzelfsprekend achten, hebben een flexibele omgang verworven met dat, wat zich langzaamaan blootstelt. Hier mensen toe oproepen, maar zichzelf daar bovenal in plaatsen, is belangwekkend voor de komende periode.

De mens is veel gegeven maar 'niet-wetendheid' is een deel van zijn bestaan. Wie dit niet accepteert en niet durft te zijn met wat niet al aanschouwd kan worden, wordt rusteloos in zeggingskracht, maar ook in aannames van zaken die niet precies zijn.

Met andere woorden: Als je niet goed oplet, zeg je hoe een ander het zou moeten doen, of hoe een instelling zich zou moeten opstellen en ga zo maar door. Overdadige aansturing van anderen om de eigen onrust te bezweren is een beroepsvalkuil, en het is ook een persoonlijke valkuil; je verzwijgt onrust in jezelf, en gaat als een betweter de ander aansturen.

Het onvermogen te accepteren wat je vooralsnog niet weet of wellicht nóóit te weten komt, is een basis om rusteloosheid te bezweren. Als je altijd maar denkt dat je nieuwe laatjes kan opentrekken met 'wetendheid', terwijl deze wetendheid jou niet ten deel valt, maar je haalt hem op uit gezegdes van anderen of wat je gelezen hebt. Daarmee vergaloppeer je je, want het is niet van binnenuit ontstaan, en niet doorleefd. Deze valkuil ligt op dit moment heel erg vooraan. Wat je dan creëert kent geen bestendigheid en geen duurzaamheid. Duurzaamheid kan alleen maar geworteld worden in doorlevingskracht. Dus overal waar je vanuit aannames spreekt en niet vanuit doorleefde eigenheid, mag je ervan uitgaan dat zaken in onvoldoende mate zullen bestendigen, en eerder ruis op de lijn zullen creëren.

De herijking die het dan verdient, kost weer tijd, kracht en moeite, die je je kan besparen door niet sneller vooruit te lopen, dan waar je werkelijk bent.

Mensen die zichzelf vinden binnen leiderschaps-perspectief en vanuit doorleving en duurzaamheids-gedachte functioneren, zijn ook in staat anderen mee te nemen in de herijking. Want als een leidinggevende onrustig is en het anders zou willen, dan willen de mensen daaromheen ook net zo graag. Iemand moet het kanaliseren, en je kan dat

alleen maar doen als je zelf aangekomen bent op de plek waar je werkelijk, op dat moment, staat. Anders ga je te makkelijk mee in de wenskracht van anderen dat het anders zou moeten. Wanneer je zelf een flexibele omgang hebt verworven met datgene waarmee je uitstaat, en je kunt het zichtbaar maken en benoemen, dan kunnen mensen zich ook aan je spiegelen. Alleen dan kun je iedereen meenemen in die flexibele omgang. Dus, allereerst ben jij als leidinggevende degene die zich dat eigen moet maken, en dat is uiterst belangwekkend voor de komende periode.

Duurzaamheid kan alleen maar wortelen in doorleving

Het leven is niet maakbaar bovenal. Het leidt een bestaan, welke gevolgd dient te worden op een wijze van 'aanpassings-berekenbaarheid.

Aanpassings-berekenbaarheid heeft te maken met het niet verloochenen wat feitelijk actief is. Je hoeft niet te accepteren wat er gebeurt, maar je dient wel te aanvaarden waarmee je uitstaat. Wanneer je te weinig aanvaarding hebt dat het is zoals het is, dan heb je ook te weinig input in jezelf om, daar waar je het oneens bent, dit functioneel tot verandering te verleiden.

Inspiratie*

*In de wijsheid van ieder mens ligt besloten,
dat géén mens het recht heeft, de ander naar het leven te staan,
nóch zichzelf 'op te offeren' de ander te doden voor vergelding.*

*U allen bent geschapen vanuit de Liefde onvoorwaardelijk!
Gééf om de ander, eer de ander gelijk uzelf.*

*Haal oorlogen uit uw midden,
daar zij het donkerste uit uzelf omhoog haalt.
Leer uzelf en de ander inzien,
dat u méér bent dan strijd en onrecht alleen.*

*Geén wapen is doeltreffend om tijden te keren.
Leer te staan en óp te staan, zónder geweld te gebruiken.
Want zie, al wat is geschied betaalt zijn tol in het heden,
daar waar oog om oog en tand om tand, geëerbiedigd wordt.
Want zij is niet uit de Liefde die wordt voorgestaan.*

*Geen hoegenaamd volk staat boven een ander.
Sta daarom het hoegenaamd recht op een eigen staat of gebied af,
want zij is u enkel in bruikleen gegeven in de tijd die gaande was.
Niet voor niets zijn volkeren vertrokken en neergedaald
in alle streken van uw wereld.*

*Verenig u in de maat waar u uw liefde doet erkennen,
opdat eenieder gespaard wordt
en u uzelf recht in de ogen kunt kijken.
Help elkaar dit in te zien,
opdat u het ware geloof in uzelf herkent,
en doet opstaan ter ering van allen op aarde u gegeven,
in de vergankelijkheid van eenieder.*

**Jules van der Veldt*

Toelichting van Marieke op de inspiratie

Het is geen vanzelfsprekendheid dat je elke keer weer in hetzelfde volk her-incarneert. En dan begrijp je ook dat een zogenaamd land in bruikleen is voor dat leven. Nu worden landen opgeëist, gezien oude geschiedenissen, die al verlopen zijn. Het gebeurt in de Oekraïne, het gebeurt in Israël, het gebeurt op andere plaatsen. Er is nog geen meegaandheid in de beweging, dat ieder mens een uniek incarnatieplan heeft, dat er een leerschool ligt bij álle volkeren, en dat er steeds meer vermenging plaats zal vinden van volkeren. Met het hogere doel dat we meer kwaliteiten ontwikkelen, en meer de gelijkheid tussen mensen gaan aanschouwen binnen het verschil. We dienen leerzaam naar elkaar toe te zijn. Al die incarnatie-plannen en de oefeningen die daarmee gepaard gaan, maakt het onvermijdelijk dat je bij tijd en wijle ergens anders geplaatst gaat worden.

'Wie strijdt, roept verdediging op en wie verdediging oproept, roept strijd op'.

Dat is een vicieuze cirkel. Je kan opstaan voor onrecht in algemene zin, maar dat verdient wel een enorme heldere zuiverheid, omdat als je het niet zuiver doet, dan laat je verschroeide aarde achter. Als je met te veel vuurkracht voor onrecht opkomt, en je onrechtbeleving is niet zuiver genoeg maar op de persoon gespeeld, dan kan je ook heel veel schade aanrichten. Dat is oorlog in het klein.

Het belang van meditatie en fysieke oefening

In principe dient een mens de energievelden in haar lichaam gelijkmatig verspreid te hebben, zo ook in het auraveld. Echter, op het moment dat je voelt dat je psychologisch om zou kunnen tuimelen omdat mensen je aanvallen, het volstrekt oneens met je zijn, of dat er iets zo schrikbarends gebeurt dat ook de psychologische of de fysieke overleving centraal komt te staan, probeer dan juist je energieveld naar beneden te brengen. Daarmee voorkom je chaotisch functioneren en vlieg je niet symbolisch alle kanten op omdat je te weinig gewicht hebt om staande te blijven. Denk maar aan het symbool van de tuimelaar die altijd weer overeind komt als je daar tegenaan duwt, en die dat alleen maar kan als het onderlichaam verstevigd is in energie. Wanneer de overmaat van de energie in het bovenlichaam huist, dan ben je niet in de basishouding van sta-vastheid.

We hoeven niet de hele dag een tuimelaar te zijn met overdadige energie in het onderlichaam, maar je kan in algemene zin zeggen dat in de Westerse wereld de mens doorsnee veel te veel in zijn bovenlichaam huist, en dat hij er goed aan doet om iedere ochtend goede energie in zijn onderlichaam neer te leggen, na de nacht waarbij soms ook uittredingen of bijzondere slaapritmes zijn geweest. Het beste is dit te herhalen voor het slapen gaan, want het onderlichaam voert de indrukken af van die dag. In een roerige onrustige tijd waarin ook nog de ongemakken toe gaan nemen bij veel mensen, is het belangrijk dat je 's ochtends weer schoon opstaat van al het meegemaakte. Als je niet gewend raakt aan de fysieke ongemakken die oefening met zich meebrengt, of je hebt schroom om je persoonlijk lichaam aan te raken en van energie te voorzien of te ontlichten, dan doe je jezelf tekort. Door dit soort oefening niet te doen, of uit handen te geven aan anderen, houd je je lichaam onvoldoende in goede staat voor de doorlevingsprocessen en de energie opnames, die aangereikt worden vanuit de onstoffelijke wereld.

N.B. Kijk voor fysieke oefeningen, de Naamsoefening en het gebruik van wisselbaden op de website van De Vrije mare

Vertaler worden van een dieper universeel weten

Het hoogste van het hoogste staat achter je als jij voelt dat je zuiver beweegt

Afstemming op het hoogste

Je kunt het ook de 'hoogste kosmische intelligentie' noemen. Het is ongelooflijk belangrijk dat je een verbindingslijn maakt met dát, wat overstijgend is aan jouw zielscapaciteit. Stem je dus af op wat voor jou het hoogste van het hoogste in de onstoffelijke wereld is, zodat de begeleiding die je ontvangt ook van een hoge rangorde is. Het gaat niet om een goed bedoelende oom of tante, het gaat om leiding van een hogere orde. Als je niet hoog genoeg afstemt komt er vanuit de onstoffelijke wereld gerust ook wel aanwezigheid, maar dat is niet wat je dient. Het vraagt een enorme neutraliteit. Afstemming is altijd vanuit vrije wil en een persoonlijke keuze over wat voor jou het hoogste is. Als het zuiver is zit daar nooit het woord 'moeten', 'hebben' of 'willen' bij.

In die hogere orde is de totale vrije wil naar jou toe gaande. Het is belangrijk dat die verbinding heel sterk is, zeker als je in moeilijke situaties moet functioneren, zodat je die niet op dat moment nog moet gaan maken. Jij bent wie je bent. En je mag zijn wie je kan zijn. De onstoffelijke wereld heeft daar weet van. Die mag alleen maar support geven zover als jij jezelf bent, en jezelf blijft. Er mag nooit support gegeven worden voorbijgaand aan wie jij bent. En jouw begeleiding wordt aangepast (en in de tijd soms ook veranderd) afhankelijk van jouw staat van zijn en jouw ontwikkelingsweg ten aanzien van je persoonlijkheid, en ook ten aanzien van wie jij bent in de wereld. Dus jij bent één van alle mensen, die allemaal begeleiding ontvangen, alleen ben jij je er meer bewust van dat die begeleiding er is. Bezie het ook als een samenwerking, waardoor je ook namens dat samenwerkingsverband makkelijker in staat bent te doen wat er te doen is.

Houd dus niet krampachtig vast aan die ene begeleiding, het is een vrije gift uit het hoogste naar datgene, wat jou begeleidt op die momenten dat je begeleiding behoeft, wat past bij wie jij bent en wat jouw taakopdracht is in het leven. Er is altijd aanwezigheid, maar heel erg 'vrijlatend', niet opdringend, en alleen maar aanroepend wanneer jij die support behoeft. Als je je daar bewust van bent, dan is het ook heel vanzelfsprekend dat als je in een hele moeilijke situatie staat, je die verbinding aan kan

roepen, waardoor je vanuit die verbinding ook makkelijker functioneel aanwezig kan zijn in dat, wat daar noodzakelijk dient te geschieden.

Die bescherming vindt plaats vanaf je rug. Je wordt niet zomaar overgenomen, in tegendeel, jij doet wie jij bent. Zij verhogen jouw bewustzijn van jouw eigen potentie en jouw essentie kan weer doorgloren in hun aanwezigheid, omdat zij, net als jij, de liefde en de compassie centraal hebben staan in wat de wereld nu behoeft, ter verbetering van wat gaande is.

Samenvattend: er zit geen wilsuitoefening op, het ontstaat ín jezelf vanuit je neutrale veld, het ondersteunt je en neemt je niet over en je innerlijk weten is daarin zo gegrondvest, dat je het ook niet meer kán verloochenen. Dat maakt dat je gegrondvest raakt in dat weten, terwijl je het tot uitdrukking brengt.

Tegenwerping van anderen

Vaak voel je al aan waar de ander is, als je een dieper weten uitspreekt, wat het soms wel heel moeilijk maakt. Als je niet meteen in dat neutrale gebied kan plaatsnemen, vóórdat je het uit gaat spreken, zit je met angst en beven te spreken, en daar moet je helemaal vanaf. Het dient geoefend te worden om met tegenwerpingen van anderen, die je verwacht, of al gehoord hebt, toch precies te zeggen waar het over gaat. De tuimelaaroefening zou je zodanig onder de knie moeten hebben, dat je denkt: 'Ik voel aan, ze denken er nog heel luchtig over, het is nog niet goed gegrond in ze, ze doen het ook nog vanwege een winst oogmerk, het is nog niet zuiver op de graad, het zij zo, maar mijn boodschap vertel ik.'

Als er afspraken van belang staan en je beseft dat je dit te doen hebt, dan is het belangrijk dit ook privé in verstillings-momenten te gaan voelen (door bijv. de Naamsoefening, waarbij je heel goed in je ruggengraat en in het weefsel van je botten huist), en dat je desnoods ook de ondersteuning van de onstoffelijke wereld visualiseert.

In de afhankelijkheid dat de ander jou moet uitnodigen tót, word je de belichaming van het onderwerp. Dan ben je 'vrij en frank' in de interactie binnen de communicatie stroom. Want zij verdienen jou, in de opmaat naar verbetering. Het is een andere basishouding die je aanneemt en maakt ook dat de ander het rustiger kan ontvangen. Vertel het verhaal, vertel het belang dat je trouw blijft aan jezelf, en dat je hoopt dat je gehoor ook trouw blijft aan zichzelf (want je gehoor hoeft er niets mee te doen per slot van rekening), en deel daarna wat voor jou écht belangrijk is om te benoemen.

Wanneer je niet in je onderlichaam huist, (je dient door alle zeven chakra's heen dat weten naar buiten te brengen), dan heb je kans dat je wel een mooi weten in je draagt, maar dat je dat te eenzijdig via een paar chakra's naar buiten brengt, waardoor dat weten niet gegrondvest overkomt bij de ander, en ze het weg kunnen leggen. Je hebt het beeld van de tuimelaar daar weer bij nodig.

Als je een vertaler wordt van dat diepere universele weten, dan is het uiterst belangrijk dat je het vrijgeeft vanuit het diepste van je wezen, maar ook in de kleurloze staat van zijn. Dat je daarna weer je persoonlijkheid bent, en allerlei mooie kleuringen aanneemt, dat is gewoon menselijk, maar het verspreiden van dat diepere besef dient kleurloos plaats te vinden. Het is de ander die het tot kleuring kan gaan brengen.

Vertaler worden van het diepere universele weten, is vrijgeven vanuit het diepste van je wezen en in de kleurloze staat van zijn

Aanreikingen vanuit de onstoffelijke wereld voor vernieuwing en verbetering

- 1. In de onrust die gaande is, in de wereld en nabij, is ieder op zijn eigen manier aan het zoeken naar zelfbalans, zelfliefde en zelfvertrouwen. Mensen houden zich vast aan wat een goed verhaal is als bevestiging daarvan, en zijn onderzoekend hoe ze tegen de opstootjes van het leven zich beter kunnen wapenen.**

Terwijl het niet gaat om je ertegen te wapenen en 'uit de loopgraven' te komen maar te zijn met het verschil, waarin je niet in een loopgraaf hoeft te zijn, maar slechts in aanwezigheid van jezelf vertoeft en in de duiding daarvan.

- 2. Er kan gemakzucht optreden binnen de functie die je al langer bekleedt, zonder onderzoek hoe je dat ook functioneel kan uitbreiden ten bate van het grotere veld wat behoeftigd is aan verandering.**

Er zijn steeds meer mensen in verbinding met die verandering, en de vorm waarin het 'niet altijd zeker weten' heel erg een onderdeel is van het zelfbewustzijn, en waarin je toegankelijk blijft naar jezelf en naar anderen, en faalbaarheid niet aanrekent maar als een leermoment aanduidt.

Bijvoorbeeld, als je behoeder bent van de omgang met mensen die zelfonderzoek willen doen, bekwaamheden willen opbouwen in sensitiviteits-gewaarwordingen, steeds sensitiever bewust zichzelf en de wereld willen leren omarmen, dan dien juist jij deze groep mensen te verbinden met maatschappelijke functies en maatschappelijke vernieuwingslagen.

Want, laten we eerlijk zijn, in algemene zin is er een hele lange traditie van navelstaren en uitpluizen van het verleden, het mooie 'Ik' mooier aankleden, en de sensitieve kwaliteiten in een 'performance' naar buiten brengen.

3. Onderzoek het terrein waarin de systemen de vernieuwing onbemiddeld laten die écht heeftigd is, en waar de systemen grenzen creëren in plaats van bruggen

Als waakzaam mens kan je in ieder gesprek aankaarten of en waarin het systeem de maatschappelijke en persoonlijke intentie van de mens onderuithaalt. De systemen verdienen kieren en doorgang en dat is een dermate hoog maatschappelijk belangwekkende taak, daar kan niet voldoende over geschreven, gedebatteerd en gespiegeld worden. Waar iemand ook actief is, onthoud dat de systemen onnatuurlijke begrenzingen gevormd hebben, die óóit gedeugd hebben maar die in dit tijdsfragment niet voldoende meer oprecht in stand gehouden kunnen worden. Dus als je je hierdoor bevlogen voelt, laat geen moment onbelicht, zou ik haast zeggen.

Faalbaarheid

Daar waar je echt voelt dat je zuiver met vernieuwing bezig bent, in het veld wat jou toebehoort, wees ruimer bewust dat het delen met soortgelijke velden en personen die daarin functioneren, wellicht heel veel hebben aan de rust waarmee je deelt dat faalbaarheid bijvoorbeeld een onderdeel van het proces is, dat je elkaar daarin warm opvangt en samen zoekend bent naar 'Hoe anders?' Dit is het moment waarin dit veel voorkomt. Daar waar het verzwegen of vastgehouden wordt aan de allereerste uitvindingen, zal je zien dat dat steeds meer spaak loopt. Het is júist de collegialiteit onderling die maakt dat iets niet spaak loopt.

4. Mensen worden opgeleid om helder te spreken vanuit een 'dieper weten' besef.

Dat kan eenmalig plaatsvinden, het kan ook vaker voorkomen, maar wanneer je daar eenmaal in opgeroepen wordt zal dat niet zomaar de laatste keer zijn. Dus, wees erop voorbereid en oefen in neutrale omgang daarmee. Gewoon 'Het zij zo, het geschiedt', en je geeft het vrij.

5. Aanwezigheid van onhebbelijkheden in een werkatmosfeer, waarin je niet meer goed doorstromend kan zijn in jouw intentionele overdracht, die je wenst te maken ten bate van de ontwikkeling van anderen

Het is van belang om een 'statement' te maken waarin je zegt ten opzichte van anderen: 'Ik kan niet anders, dit ben ik, als jullie mij functioneel hier willen behouden, dan is dit de positie van waaruit ik werk, ik deel naar beste kunnen met jullie daarover, maar onweerlegbaar. Ik ga mijzelf niet verdoezelen, blijf trouw aan wie ik ben en mijn intentie is oprecht, ten bate van dit of dat'. En dan beschrijf je waarom.

Als dat niet toegestaan wordt, moet je misschien zelfs zo krachtig staan, zonder 'defense' dat ze niet anders kunnen dan monddood vallen en het wel toe móeten staan, gewoon omdat je werkelijk staat. Als het daar dan toch niet lukt, kijk dan welke functie elders een krachtplek is om het wél te kunnen blijven doen. Dat is een persoonlijke afstemming voor jezelf.

6. Het al-of-niet innerlijk bewust zijn van roeping en passie, óf vooralsnog het bevlogen zijn naar zelfgewaarwording en natuurlijk leven en doorleving

Ieders weg gaat anders en iedereen behaalt ook een andere leeftijd in dit leven. Dus wat er nog niet is, kan zomaar onverwachts om de hoek komen, en wat er al heel lang is kan steeds meer naar een grotere voltooiing gaan streven, naar die oorspronkelijke opdracht die al zo lang bekend is, en op één of meerdere terreinen uitgeoefend wordt.

Je mag beseffen dat iedere ontwikkeling die je maakt, in je persoonlijk leven ten opzichte van jezelf óf ten aanzien van de gaven die je meegenomen hebt, een steeds snellere reactie van de buitenwereld richting jou laat zien. En datgene wat voorheen als vrij ongewoon ervaren werd, gaan mensen steeds meer als gewoon beleven, waardoor verandering ineens, haast onopgemerkt, sneller gaat.

7. Er wordt veel waargenomen maar je kunt niet op alles inspringen. Wil je rusteloosheid mijden en rust behouden, dan dien je te ervaren dat er een diepere natuurlijke zelfsturing in jou is over waartoe je je wel, en waartoe je je níet hoeft te verhouden

Er zijn overal 'roergangers', die in hun bevlogenheid zaken naar de juiste einder varen. Maar je hoeft niet overal roerganger te zijn.

Vanuit je meditaties, die je 's ochtends vroeg het makkelijkste kan doen voordat je je van alles op de nek gehaald hebt, en 's avonds voor het slapen gaan, mag je gaan voelen waar jouw innerlijke sturing naartoe gaat, zodat er voldoende stilte opgebouwd wordt in jezelf en de richting 'oppopt'. Het kan ook spontaan overdags gebeuren en dan heb je opeens een 'heel zeker weten'. Het gebeurt je wanneer je in voldoende afstemming bent in die neutraliteit, waardoor er geen aarzeling is, en het in de lucht gezet kan worden. Je hoeft het van tevoren niet te weten want dan zou je helemaal gaan piekeren. Nu gebeurt het gewoon.

8. Aanwezig zijn vanuit het hier en het nu in neutraliteit, zodat buitengewoon snel verandering kan plaatsvinden, omdat je gewoon aanwezig bent, zonder lekkages naar het verleden of de toekomst, of hoe het had moeten in je denken

Het is een mooie oproep, en ook voor die ander, om te horen hoe effectief dat kan werken om het proces zijn gang te laten gaan, te kijken of het mogelijkwerijs wrevel oproept, of alleen maar opluchting. De maat waarin je kan maar ook wilt ontvangen is net zo belangwekkend. Dat is een persoonlijke maat, dat is jouw maat.

Als voorbeeld hierbij heb ik zelf ooit een ervaring gehad dat iemand zó vol was van mij, als ik ergens van genoot hing die persoon zo helemaal met zijn hoofd over mijn schouder om nog wat dingen aan te wijzen waar ik nóg meer van kon genieten... Nou, daar kreeg ik de kriebels van op een gegeven ogenblik. Het is heerlijk om betrokkenheid te ontvangen, en verzorging, en liefde, en dat is een verademing en ook een heel leerzaam moment, hoe je kan ontvangen en hoe je daarvan kan genieten. Maar het zet ook een heel proces in jezelf in werking, omdat het niet de zelf-voeding mag gaan onderbreken. Sommige mensen zijn zo gewend geraakt dat anderen hen dienen te voeden, dat ze zelf-voeding nog moeten leren.

Anderen hebben zoveel zelfvoeding gegeven om overeind te blijven, dat als een ander ineens gaat zorgen, ze juist een stuk mogen onthechten en niet alles uit zichzelf omhoog hoeven halen. Het is dus een 'ondervindingsgewijs' ervaren van een vorm die past.

9. De uitstraling van rust mag gaan toenemen. Niet alleen om je persoonlijk auraveld in rust te brengen, maar ook 'rust-uitstralend' te worden. Want dan creëer je dat rusteloosheid, wat in het etherveld ligt, en beleving van ongemak door je persoonlijke aanwezigheid geneutraliseerd kan worden op de plaatsen waar je verblijft

Liefst ten alle tijden!

10. Zelfbeluisterend spreken

Doorsnee is de verleiding daar, dat hoe meer mensen naar je luisteren, of hoe meer gewicht een gesprek moet hebben, dat je auraveld behoorlijk naar voren schuift. Als mensen in een té grote aandacht naar buiten zitten, schuift het auraveld naar voren en heb je te weinig, geen gelijkwaardig auraveld achter je.

Zelfs al ben je 's ochtends na je oefening mooi uitgelijnd, maar je gaat gedurende de dag steeds met je auraveld te ver naar voren, dan blijkt je uiteindelijk heel onevenwichtig te gaan reageren, want je wordt steeds maar naar voren getrokken en de tuimelaar blijft maar bewegen.

11. In essentie spreken

Ieder woord wat meer gesproken wordt dan noodzakelijk draagt bij aan onrust. Dus oefen om in essentie te spreken, en wordt 'taalloos' als er niks even gezegd hoeft te worden. Roep ook een ander daartoe op. Daarmee geef je tegenwicht aan het veld van rusteloosheid, maar voorkom je ook nog groter ongemak.

Mensen worden ongelooflijk moe als ze zo aangeraakt worden door die velden van rusteloosheid, er komt geen natuurlijk zelfbalans van méér luisteren dan goed doet.

Daarbij mag je er overigens wel op vertrouwen dat inhoudsvolle taal altijd de ziel raakt.

12. Ophouden met spreken wil niet altijd zeggen dat je ophoudt met denken. Veel mensen raken overstuur van hun eigen denken. En dat maakt dat hun omgeving volloopt met energievelden van gedachten-kracht, terwijl je die fysiek niet opmerkt

Als jezelf en de ander buitengewoon denkend zijn op een wijze van 'tureluurs denken', dan geldt het ook andersom, dat rust-aanname in jezelf een beperking creëert van de overdracht van 'tureluurs denken' bij anderen.
